

Matthias Claudius,
Vespera kanto
tradukita de Otto Bonte

1. La luno jam leviĝis,
Steletoj ekheliĝis,
Ravante homojn nin;
Silentas la arbaro
Kaj super la kamparo
Nebulo pala levas sin.

2. Ho, mondo la kvieta,
Kaj kiel ŝajnas eta
Krepuska en kovril';
Por ke vi en ĉambreto
Samkiel infaneto
Senzorge dormu en lulil'.

3. Rigardu nun la lunon,
Vi vidas nur duonon,
Sed tamen ronda ĝi.
Ni ofte ion ridas,
Ĉar ni ne klare vidas,
Ke ĉie regas harmoni'.

4. ....
.....
.....
.....
.....
.....

5. ....
.....
.....
.....
.....
.....

...

Matthias Claudius,
Vespera kanto
tradukita de Guido Holz

1. La luno nun ekhelas,
Steletoj oraj belas
En la ĉiela klar';
L'arbaro nigra revas,
Kaj el herbejo levas
Mirige sin nebula mar'.

2. Silenta estas mondo
Kaj en krepuska rondo
Hejmecas kun favor'!
Similas kalman ĉelon,
En kiu vi kverelon
De l'tago dorme pelu for.

3. Ĉu vi la lunon konas?
Aspekto nur duonas,
Sed rondas ĝi en bel'.
Do ankaŭ estas multo,
Loganta al insulto,
Okulojn ĝenas la malhel'.

4. Ni homoj tiel vantaj
Ja estas nur pekantaj,
Malvasta nia sci';
Ĥimerojn ni eltrikas,
Ni multe artifikas
Kaj perdas celon pli kaj pli.

5. Vidigu, Dio, savon,
Pasem' ne veku ravon,
Ne ĝoju ni pro glor'!
Fariĝu malafektaj
Ni kaj al vi respektaj,
Infane gaju nia kor'!

...

Matthias Claudius,
Vespera kanto
tradukita de Joachim Gießner

1. La luno jam leviĝis,
steletoj ekheliĝis,
ravante homojn nin.
Silentas la arbaro
kaj super la kamparo
nebulo pala levas sin.

2. Neniu vento blovas,
la mond' ne plu sin movas
sub paca, klara lun'.
Nun petu noktan benon,
de l'tago la ĉagrenon
dormantaj vi forgesu nun.

3. Jen luno sur ĉielo
en brila ronda belo
duon-videbla nur.²
Ĉar multon ni ne vidas,
ni ofte ĝin priridas,
malsaĝe juĝas kun plezur'.

4. ....
.....
.....
.....
.....
.....

5. ....
.....
.....
.....
.....
.....

...

²S-ro Gießner unue tajpis:
duona tamen nur.

6. ....
 .....
 .....
 .....
 .....
 .....

6. Vi gracu, sen ĉagreni
 El mondo nin forpreni
 Al fin' per milda mort'!
 Kaj post forpren' fidele
 Hejmigu nin ĉiele,
 Sinjoro, Dio, nia fort'!

6. ....
 .....
 .....
 .....
 .....
 .....

7. Ekkusu nun, gefratoj,
 De bona Di' ŝirmataj
 Kun tuta la homar'.
 Kar-Dio ne nin punu,
 Trankvilan dormon donu
 Kaj al malsana la najbar'!

7. Kuŝigu do kun pio
 Vi en la nom' de Dio,
 Jam fridas nokta vent'.
 Per punoj, Di', ne ĝenu,
 Per dolĉa dorm' nin benu,
 Najbaron ankaŭ en turment'.

7. Ĉe l'fino de la tago
 kuŝigu vin sen plago,
 silentas la anim'.
 Ne punu nian faron,
 sed nin kaj la najbaron
 dormigu, Dio, nun sem tim'.

Traduko de la Germana poemo "Abendlied" de MATTHIAS CLAUDIUS (*1740-08-15 - †1815-01-21) en Esperanton de Otto Bonte.

Traduko de la Germana poemo "Abendlied" de MATTHIAS CLAUDIUS (*1740-08-15 - †1815-01-21) en Esperanton de GUIDO HOLZ (*1920 - †1989).

Traduko de la Germana poemo "Abendlied" de MATTHIAS CLAUDIUS (*1740-08-15 - †1815-01-21) en Esperanton de JOACHIM GIESSNER (*1913-12-23 - †2003-11-25).

Arg-394-779 (2007-03-26 22:31:58)

Arg-394-778 (2007-03-26 12:53:22)

Arg-394-782 (2007-03-28 09:55:34)

Tiu ĉi traduko estas publikigita en 1984 en "Esperanto aktuell", la organo de Germana Esperanto-Asocio, sur la aldonaj "Flavaj paĝoj", sur paĝo 15 de la numero 6/1984. Mi, Manfred Retzlaff, detajpis la tradukon el tiu, en 2007-03-26. Enigis la tradukon de Otto Bonte d-ro Dirk Willkommen, la tiama redaktisto de "Esperanto aktuell", .

Tiu ĉi traduko estas publikigita en 1984 en "Esperanto aktuell", la organo de Germana Esperanto-Asocio, sur la aldonaj "Flavaj paĝoj", sur paĝo 14 de la numero 6/1984. Mi, Manfred Retzlaff, detajpis la tradukon el tiu, en 2007-03-26. Enigis la tradukon de Guido Holz la tiama redaktisto d-ro Dirk Willkommen.

Mi, Manfred Retzlaff, detajpis tiun tradukon de Joachim Gießner el folio kun letero, kiun skribis al mi en 1987-11-24 s-ro Joachim Gießner. Li skribis en tiu letero, ke la fakto, ke lia traduko de la unua strofo estas tute la sama kiel en tiu de Otto Bonte, estas hazardo kaj ke li ne sciis antaŭe la tradukon de Otto Bonte.